Markaya Tecavüzde Erişim Engeli

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 7. Ceza Dairesi	10.12.2025	Bozma (KYB)

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/4597	2025/15927	5651 m.9, CMK 309

ÖZET

Bir şirketin sahte olduğunu ileri sürdüğü siteye kişilik hakkı ihlali gerekçesiyle erişim engeli verilmiş, itiraz reddedilmişti. Daire, marka hakkının malvarlığına ilişkin olduğunu, 5651 m.9'un kişilik hakkını koruduğunu belirterek itirazın reddini kanun yararına bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/marka-tecavuzunde-5651-erisim-engeli-2025-15927/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

7. Ceza Dairesi 2025/4597 E. , 2025/15927 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Sulh Ceza Hâkimliği

SAYISI: 2024/10011 Değişik İş

TALEPTE BULUNAN:

İNCELEME KONUSU KARAR : İtirazın reddi

KANUN YARARINA BOZMA YOLUNA BAŞVURAN: Adalet Bakanlığının istemi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ: İlgili kararın kanun yararına bozulması

Talep eden tarafından, 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi Ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun uyarınca erişimin engellenmesinin talep edildiği, talebin kabulüne dair İstanbul 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 13.05.2024 tarihli ve 2024/3542 Değişik İş sayılı kararına karşı yapılan itirazın İstanbul 2. Sulh Ceza Hâkimliğinin 17.05.2024 tarihli ve 2024/10011 Değişik İş sayılı kararıyla reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

Adalet Bakanlığının, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 309/1. maddesi uyarınca, 16.07.2025 tarihli evrakı ile kanun yararına bozma istemine istinaden düzenlenen, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 01.09.2025 tarihli ve KYB-2025/91845 sayılı Tebliğnamesi ile dava dosyası Daireye gönderilmekle, gereği düşünüldü:

I. İSTEM

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 01.09.2025 tarihli ve KYB-2025/91845 sayılı kanun yararına bozma isteminin;

"Dosya kapsamına göre, İstanbul 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 13.05.2024 tarihli kararı ile, "... somut olayda; başvuran tarafından erişim engeli istenilen sitenin sahte olarak oluşturulduğu, sitenin...A.Ş. tarafından kurulmadığı halde ... adına kurulmuş gibi hareket edilerek paylaşımlarda bulunulduğunun tespit edildiği, tamamen sahte olarak oluşturulan siteden üçüncü kişileri aldatabilecek şekilde içerik üretildiği, internet sitesinin erişime kapatılmaması halinde hem başvuran yönünden hem de üçüncü kişiler yönünden mağduriyete neden olabileceği, bu nedenle 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanunun 9'uncu maddesi ile korunan kişilik haklarının ihlal edildiği anlaşıldığından; erişimin engellemesi gerektiği ..." şeklindeki açıklamalarla erişimin engellenmesi talebinin kabulüne karar verildiği anlaşılmış ise de;

1- Benzer bir olay sebebiyle Yargıtay 19. Ceza Dairesinin 05.07.2018 tarihli ve 2017/4081 esas, 2018/8236 karar sayılı ilâmında yer alan, "5651 sayılı "İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun"un "içeriğin yayından çıkarılması ve erişimin engellenmesi" başlıklı 9. maddesinin uygulanma şartları;

- İnternet ortamında yapılan bir yayın olması,

- Yapılan yayın içeriği nedeniyle, gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşların "kişilik haklarının" ihlal edilmesidir. Sınai Mülkiyet Kanunu'nda yer alan düzenlemeler karşısında, marka hakkının bir fikri mülkiyet hakkı olup, mutlak hak niteliği taşıdığı ve malvarlığına dair unsurlardan olduğu ortadadır. 5651 sayılı Kanun'da koruma altına alınan "kişilik hakları" ise kategorik olarak şahıs varlığına dair haklarındandır.

Özetle, 5651 sayılı Kanun kapsamında İnternet ağı yoluyla yapılan yayınlarda korunan temel hak olan "kişilik hakkı" ile malvarlığı haklarından olan "marka hakkının" ihlali veya bu haklara yapılan saldırı fiillerinin de birbirinden ayırt edilmesi zorunluluğu bulunmaktadır. Dolayısıyla, başvuran tüzel kişinin marka hakkına tecavüz fiili nedeniyle 5651 sayılı Kanun'un 9. maddesi gereği erişimin engellenmesine karar verilemeyeceği değerlendirilmektedir." şeklindeki açıklamalar nazara alındığında, başvuran ilgili tüzel kişinin marka hakkına tecavüz iddiası nedeniyle 5651 sayılı Kanun'un 9. maddesi gereğince erişimin engellenmesine karar verilemeyeceği gözetilmeden,

2- Kabule göre de, hakkında erişimin engellenmesi kararı verilen bahse konu internet sitelerinin sahibi İlk ...A.Ş. vekili tarafından ibraz edilen dilekçede özetle, talep sahibi...A.Ş.'nin açmış olduğu "marka tecavüzü ve haksız rekabetin tespiti, önlenip yasaklanması, maddi durumun ortadan kaldırılması" davalarının İstanbul 2. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesinin 11.09.2020 tarihli

ve 2017/298 esas, 2020/261 sayılı kararı ile reddine hükmedildiğini, bu kararın istinaf edilmesi üzerine İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesinin 16.05.2024 tarihli ve 2021/724 esas, 2024/860 sayılı kararı ile istinaf taleplerinin reddine hükmedildiğinin belirtilmesi karşısında, bahse konu yargılama dosyasına ilişkin belgelerin getirtilmesi suretiyle yapılacak inceleme sonucuna göre karar verilmesi gerektiği gözetilmeden,

Mercii tarafından itirazın anılan yönlerden kabulü yerine, yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet görülmemiştir. " şeklindeki gerekçeye dayandığı anlaşılmıştır.

II. GEREKÇE

A.Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname içeriğindeki hususlardan (1) numaralı neden yönünden;

Kanun yararına bozma müessesesinin uygulanmasında, 5271 sayılı Kanun'un 309/3. maddesindeki "Yargıtayın ceza dairesi ileri sürülen nedenleri yerinde görürse, karar veya hükmü kanun yararına bozar."

şeklindeki düzenleme esas alınarak, kanun yararına bozma incelemesi, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının ihbarnamesindeki istem ve gerekçe ile sınırlı olduğu cihetle, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının ihbarnamesindeki talep yerinde görüldüğünden istemin kabulüne karar vermek gerekmiştir.

B.Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname içeriğindeki hususlardan (2) numaralı neden yönünden;

Bozma nedenine göre; kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname içeriğindeki hususlardan (2) numaralı neden inceleme dışında bırakılmıştır.

III. KARAR

1. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname içeriğindeki hususlardan (1) numaralı neden yerinde görüldüğünden talebin KABULÜNE,

2. İstanbul 2. Sulh Ceza Hâkimliğinin 17.05.2024 tarihli ve 2024/10011 Değişik İş sayılı kararının 5271 sayılı Kanun'un 309/3. maddesi gereği, oy birliğiyle KANUN YARARINA BOZULMASINA,

5271 sayılı Kanun'un 309/4-a maddesi uyarınca müteakip işlemlerin mahallinde yerine getirilmesi için dosyanın, Hâkimliğine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, bozma nedenine göre; kanun yararına bozma istemine dayanan ihbarname içeriğindeki hususlardan (2) numaralı neden bakımından KARAR VERİLMESİNE YER OLMADIĞINA, 10.12.2025 tarihinde karar verildi.